

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou ve věci

žalobce: **M. T.**
bytem

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2018, č. j. KUJI 41145/2018,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2018, č. j. KUJI 41145/2018 **s e z r u š u j e** a věc **s e v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **3 000 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Včas podanou žalobou žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2018, č. j. KUJI 41145/2018, sp. zn. ODSH 703/2018 KRP (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Moravské Budějovice, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze

dne 9. 4. 2018, č. j. MUMB/ODSH/9366/2018 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Správním orgánem I. stupně bylo rozhodnuto tak, že žalobce jako provozovatel motorového vozidla registrační značky x, je vinen z přestupku provozovatele vozidla dle ust. § 125f odst. 1 silničního zákona, neboť dne 24. 4. 2017 v 11:53 hod na pozemní komunikaci na ulici B. před domem č. p..... v obci M. B. nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená silničním zákonem, kdy došlo k nerespektování ust. § 25 odst. 3 silničního zákona, ve kterém je uvedeno, že při stání musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy. Neznámý řidič se tak dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za spáchání přestupku byla žalobci dle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a náklady řízení v částce 1 000 Kč.
3. Podle napadeného rozhodnutí žalovaný přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí o uložení pokuty za spáchání správního deliktu a řízení, které mu předcházelo s právními předpisy, a dospěl k závěru, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nebylo důvodné. Žalovaný zrekapituloval odvolání žalobce, dle něhož namítá, že do jeho datové schránky nebyla doručena výzva k úhradě stanovené částky a tím byl omezen na svých právech. Dále žalobce navrhl, z důvodu uplynutí více než jednoho roku od spáchání přestupku, prvostupňové rozhodnutí zrušit v celém rozsahu a řízení zastavit.
4. K námitce žalobce stran nesprávného doručení výzvy k úhradě stanovené částky, žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně tuto výzvu doručoval prostřednictvím doručujícího orgánu, a to na adresu místa trvalého pobytu žalobce, která je evidovaná v informačním systému evidence obyvatel. Výzva k úhradě určené částky byla žalobci zaslána správním orgánem I. stupně dne 30. 5. 2017. Žalobce nebyl doručujícím orgánem zastižen a uloženou písemnost si ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla u doručujícího orgánu k vyzvednutí připravena (31. 5. 2017), nevyzvednul. Písemnost byla tímto dle § 24 odst. 1 správního řádu doručena fikcí posledním dnem této lhůty. Zásilka byla doručujícím orgánem vložena žalobci do schránky dne 15. 6. 2017. Žalovaný dále nad rámec řízení konstatoval, že z dokumentace přestupku je zřejmé, že Městská policie Moravské Budějovice umístila v době spáchání přestupku výzvu pro řidiče k podání vysvětlení za stěrač čelního skla vozidla, který se mohl dostavit, příp. zavolat na telefonní číslo uvedené ve výzvě, na služebnu Městské policie v Moravských Budějovicích a domáhat se tak svých práv.
5. Dále žalovaný k věci uvedl, že správní orgán I. stupně ve fázi doručování výzvy k úhradě stanovené částky prováděl úkony související s postupem před zahájením řízení, na základě čehož nezaslání výše uvedené výzvy do datové schránky, nýbrž na adresu místa pobytu žalobce, nemá vliv na zákonnost rozhodnutí o přestupku provozovatele výše uvedeného vozidla. Dále k tomuto žalovaný uvedl, že před vydáním příkazu o uložení pokuty dne 2. 11. 2017 byla do datové schránky žalobce zaslána správním orgánem I. stupně výzva k podání vysvětlení ze dne 11. 10. 2017. Žalobci byla tato výzva doručena dne 11. 10. 2017, ale nereagoval na ni.

6. K námitce, že řízení mělo být zastaveno z důvodu promlčení přestupku, žalovaný uvedl, že správnímu orgánu I. stupně byl přestupek ze dne 24. 4. 2017 oznámen Městskou policií M. B. dne 26. 5. 2017. Správní orgán I. stupně dne 30. 5. 2017 zaslal žalobci výzvu k úhradě určené částky a dne 7. 8. 2017 mu zaslal výzvu k podání vysvětlení. Tuto výzvu zaslal správní orgán I. stupně opětovně dne 11. 10. 2017, na kterou žalobce nereagoval a k podání vysvětlení se nedostavil. Jelikož se správnímu orgánu I. stupně nepodařilo zjistit do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, věc dne 2. 11. 2017 dle ust. § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), odložil. Dne 2. 11. 2017 vydal správní orgán I. stupně příkaz o uložení pokuty, který byl žalobci doručen dne 2. 11. 2017, čímž bylo řádně zahájeno správní řízení o přestupku provozovatele vozidla. Žalobce dne 3. 11. 2017 podal proti příkazu odpor. Po podaném odporu vyrozuměl správní orgán I. stupně žalobce o pokračování řízení a předvolal jej k ústnímu jednání, na které se nedostavil. Dne 10. 4. 2018 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Dne 6. 5. 2018 se proti tomuto rozhodnutí žalobce odvolal. K tomuto žalovaný uvedl, že dle § 30 zákona č. 250/2016 Sb. odst. 1 písm. a) činí promlčecí doba odpovědnosti za výše uvedený přestupek 1 rok. Promlčecí doba počíná dle § 31 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku. Stavení a přerušení promlčecí doby upravuje § 32 zákona č. 250/2016 Sb., kde je v odst. 2 písm. a) uvedeno, že promlčecí doba se přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku a dále je v odst. 2 písm. b) uvedeno, že promlčení doba se přerušuje vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným. Přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Zároveň pro tento přestupek je dle ust. § 32 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb. stanoveno, že byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání. Podle žalovaného tak v průběhu celého řízení odpovědnost za přestupek nezanikla a nebyl tedy dán žádný zákonný důvod pro zastavení řízení z důvodu uplynutí promlčecí doby.
7. Žalobce žalobou namítá, že rozhodnutí vydaná správním orgánem I. stupně a žalovaným jsou nezákonná, neboť trpí závažnými vadami. Žalobce uvádí, že má zřízenou datovou schránku, do které má povinnost jakýkoliv správní orgán doručovat veškeré písemnosti. Správní orgán I. stupně však dle spisu původně doručoval písemnosti na trvalou adresu žalobce, ten však po zřízení datové schránky nemá povinnost kontrolovat poštu na své adrese. V napadeném rozhodnutí se podává: *„Dále odvolací orgán k dané věci uvádí, že správní orgán ve fázi doručování výzvy k úhradě stanovené částky prováděl úkony související s postupem před zahájením řízení a na základě tohoto odvolací orgán konstatuje, že nezaslání výše uvedené výzvy do datové schránky, nýbrž na adresu místa pobytu odvolatele, nemá vliv na zákonnost rozhodnutí o přestupku provozovatele výše uvedeného vozidla.“* Žalobce s uvedeným výrokem nesouhlasí a opírá se o judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2013, č. j. 4 As 32/2013-44, v němž je uvedeno: *„Soud se ztotožnil s argumentací stěžovatele ohledně smyslu právní úpravy způsobů doručování. Pokud si adresát zřídí datovou schránku, povinnost kontrolovat poštu na adrese trvalého pobytu (či adrese pro doručování) zaniká, neboť je oprávněn spoléhat, že orgány veřejné moci v souladu se zákonem budou veškeré písemnosti doručovat do datové schránky. V takovém případě je tedy uplatnění fikce doručení podle příslušných procesních ustanovení (v případě správního řízení podle § 24 odst. 1 správního řádu) vyloučeno. Z obsahu správního ani soudního spisu nevyplývá, že by si stěžovatel doručovanou*

písemnost (napadené rozhodnutí žalovaného) převzal, a závěr o doručení nelze učinit ani z pouhé skutečnosti, že podle záznamu poštovního doručovatele byla zásilka po uplynutí úložní doby vhozena dne 7. 3. 2011 do poštovní schránky stěžovatele.“ Z tohoto důvodu má

žalobce za to, že byl krácen na svých právech, jelikož nemohl využít možnost úhrady stanovené částky a tím celou věc uzavřít.

8. Žalobce dále uvádí, že dle § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. platného v době spáchání údajného přestupku je odpovědnost provozovatele vozidla z důvodu nedoručení výzvy a tím pádem nesprávně zahájeným správním řízením po uplynutí jednoho roku promlčena.
9. S ohledem na uvedené žádá žalobce soud, aby napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dodal, že žalobce měl před vydáním příkazu možnost podat správnímu orgánu I. stupně vysvětlení, což však neučinil a nelze proto namítat, že byl krácen na svých právech. K promlčecí lhůtě žalovaný odkázal na § 30 odst. 1 písm. a) a § 32 odst. 2 písm. a), písm. b) a odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., z nichž vyplývá, že promlčecí doba byla přerušena oznámením o zahájení řízení o přestupku a vydáním rozhodnutím, jímž je obviněný uznán vinným a zároveň, byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání. Dle žalovaného tak odpovědnost za přestupek nezanikla.
11. Na základě uvedeného žalovaný navrhl soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci krajským soudem

12. **Žaloba je důvodná.**
13. Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).
14. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
15. V dané věci se žalobce podanou žalobou domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
16. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**, přičemž se řídil následujícími úvahami.
17. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti žaloby.
18. Dne 30. 5. 2017 zaslal správní orgán I. stupně žalobci výzvu k úhradě částky ve výši 500 Kč. Výzva k úhradě určené částky byla žalobci zaslána dne 30. 5. 2017, přičemž žalobce nebyl doručujícím orgánem zastížen a uloženou písemnost si ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena (31. 5. 2017), nevyzvednul. Zásilka byla následně doručujícím orgánem vložena žalobci do schránky dne 15. 6. 2017.

19. Dne 7. 8. 2017 zaslal správní orgán I. stupně žalobci výzvu k podání vysvětlení s předvoláním na den 6. 9. 2017 ke správnímu orgánu I. stupně, a to ve věci zjištění řidiče vozidla, který měl porušit § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Výzva k podání vysvětlení byla žalobci zaslána na místo pobytu a vrátila se správnímu orgánu I. stupně od doručujícího orgánu nevyzvednuta se sdělením, že adresát je na uvedené adrese neznámý.
20. Dne 11. 10. 2017 opětovně zaslal správní orgán I. stupně žalobci výše uvedenou výzvu k podání vysvětlení s předvoláním na den 30. 10. 2017. Výzva byla žalobci doručena prostřednictvím datové schránky dne 11. 10. 2017.
21. Správní orgán I. stupně věc dne 2. 11. 2017 podle ust. § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2016 Sb. odložil.
22. Dne 2. 11. 2017 vydal správní orgán I. stupně příkaz o uložení pokuty ve výši 2 000 Kč. Příkaz byl žalobci doručen do datové schránky dne 2. 11. 2017.
23. Dne 3. 11. 2017 obdržel správní orgán I. stupně odpor proti příkazu o uložení pokuty.
24. Dne 28. 11. 2017 zaslal správní orgán I. stupně žalobci vyrozumění o pokračování řízení po podaném odporu a předvolal jej k ústnímu jednání na den 8. 1. 2018. Předvolání bylo žalobci do datové schránky doručeno dne 29. 11. 2017.
25. Dne 3. 1. 2018 správní orgán I. stupně zaslal žalobci sdělení o zrušení termínu ústního jednání z důvodu nemoci oprávněné úřední osoby.
26. Dne 16. 3. 2018 zaslal správní orgán I. stupně žalobci předvolání k ústnímu jednání na den 9. 4. 2018, které bylo žalobci doručeno fikcí dne 26. 3. 2018, a to uplynutím 10 dnů od dodání datové zprávy do datové schránky příjemce.
27. Dne 9. 4. 2018 vyhotovil správní orgán I. stupně protokol o ústním jednání o přestupku, jehož se žalobce nezúčastnil.
28. Dne 10. 4. 2018 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti němuž žalobce podal odvolání, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím. Toto rozhodnutí je nyní předmětem soudního přezkumu.
29. Podle § 19 odst. 1 správního řádu písemnost doručuje správní orgán, který ji vyhotovil, prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Podle odstavce 2 poté není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.
30. Obecně tedy platí, že písemnost, ať již je tato rozhodnutím, výzvou, záznamem, či jiným písemně učiněným úkonem správního orgánu, je adresátu doručována vždy tím správním orgánem, který ji vyhotovil. Způsob doručování písemnosti je upraven hierarchicky tak, že za základní preferovaný způsob je považováno doručování prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky dle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Teprve nelze-li písemnost doručit datovou schránkou, může ji správní orgán doručit sám. V zákonem stanovených případech může správní orgán ponechat doručení své písemnosti na obecním úřadě, jakož též na policejním orgánu příslušném podle místa doručování. Nelze-li písemnost doručit prostřednictvím datové

schránky, lze ji doručit také tj. alternativně (ke způsobům popsaným v odstavci 1 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb).

31. Doručovat poštou lze tedy pouze, pokud doručení do datové schránky není možné. Pokud se chce správní orgán dovolávat této výjimky, musel by správní spis obsahovat skutečnosti dokládající důvody, pro které nebylo možné doručit písemnost do datové schránky. Nesmělo by se přitom jednat o nemožnost krátkodobou, typicky vyvolanou nepředvídaným přechodným jevem (např. poruchou systému datových schránek, výpadkem dodávky elektrické energie na straně doručujícího apod.), nýbrž o nemožnost povahy trvalejší jako např. znepřístupnění příslušné datové schránky (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2015, č. j. 2 As 85/2015).
32. Krajský soud tuto nemožnost v nyní posuzované věci neshledává. Žalobce ve správním řízení má zřízenou a přístupnou datovou schránku. Dne 9. 8. 2017 správní orgán I. stupně doručoval žalobci výzvu k podání vysvětlení na adresu trvalého pobytu. Obálka s písemností se správnímu orgánu vrátila, neboť nebylo možné zásilku vložit do schránky ani na jiné vhodné místo. Dne 11. 10. 2017 správní orgán zjistil dle protokolu o ověření v SZR – ROB, že žalobce má zřízenou datovou schránku Tétož dne výzvu k podání vysvětlení zaslal do předmětné datové schránky. Co se týče žalobcem namítaného nesprávného doručení výzvy k zaplacení určené částky, správní orgán I. stupně tuto písemnost doručoval prostřednictvím poštovních služeb, přičemž zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 31. 5. 2017 a následně dne 15. 6. 2017 vložena do schránky. Z uvedeného je tak zřejmé, že správní orgán I. stupně si před datem 11. 10. 2017 nezjistil, zda má žalobce datovou schránku zřízenou a doručoval pouze na adresu trvalého pobytu žalobce. Učinil tak až poté, kdy se mu zásilka s výzvou k podání vysvětlení vrátila jako nedoručená.
33. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud má adresát zřízenou datovou schránku, je povinností správního orgánu doručovat písemnosti do datové schránky. Např. již v rozsudku ze dne 27. 9. 2012, č. j. 4 Ads 34/2012-55, Nejvyšší správní soud uvedl, že: *„Stěžovatelka měla zřízenou datovou schránku, a proto jí mělo být správně doručováno do ní. Místo toho jí však bylo uvedené rozhodnutí doručeno prostřednictvím pošty.“* Obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 31/2011-88, podle něhož žalovaný rovněž pochybil, pokud doručoval písemnost adresátovi (který měl zřízenou datovou schránku) prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. V rozsudku ze dne 30. 11. 2016, č. j. 3 As 26/2016-45, pak Nejvyšší správní soud uvedl, že: *„Pokud si však adresát zřídí datovou schránku, jeho povinnost kontrolovat poštu na adrese trvalého pobytu (adrese pro doručování) zaniká, neboť je oprávněn spoléhat, že orgány veřejné moci v souladu se zákonem budou veškeré písemnosti doručovat do datové schránky. V takovém případě je tedy uplatnění fikce doručení podle příslušných procesních ustanovení (v případě správního řízení podle § 23 odst. 4 správního řádu) vyloučeno.“* Obdobně viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017, č. j. 6 As 5/2017-22, či ze dne 30. 11. 2016, č. j. 3 As 26/2016-45.
34. Z uvedené judikatury dále vyplývá, že nesprávné doručování by bylo lze zhojit tím, že by se adresát s obsahem zásilky fakticky seznámil. Např. v rozsudku ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 31/2011-88, Nejvyšší správní soud uvedl, že: *„Nerespektování zákonem stanovených pravidel pro doručování však nemůže mít vliv na účinnost takového doručení, pokud adresát písemnost převzal, a mohl se s jejím obsahem fakticky seznámit.“*

35. V nyní posuzované věci je tedy klíčové to, zda žalobce písemnost vskutku fyzicky obdržel. Pokud ano, samotná skutečnost eventuálního pochybení správního orgánu při doručování by neměla zásadní vliv. Znovu je třeba připomenout, že při doručování výzvy k úhradě určené částky nebylo možné uvažovat o fikci doručení, neboť správní orgán I. stupně měl povinnost doručit písemnost žalobci do datové schránky, o což se ani nepokusil. Zbývá tedy posoudit, zda se žalobce seznámil s předmětnou výzvou po vložení zásilky do jeho domovní schránky. Nejvyšší správní soud se obdobnou situací zabýval již v rozsudku ze dne 10. 4. 2013, č. j. 4 As 6/2013-28, v němž dospěl k závěru, že za situace, kdy z obsahu správního ani soudního spisu nevyplývá, že by si žalobce doručovanou písemnost převzal, nelze závěr o doručení učinit ani z pouhé skutečnosti, že podle záznamu poštovního doručovatele byla zásilka po uplynutí úložní doby vhozena do poštovní schránky žalobce. Pokud totiž správní orgán I. stupně nepostupoval procesně správným způsobem při doručování, a nemohla se v důsledku toho uplatnit fikce doručení, leží důkazní břemeno ohledně skutečného doručení písemnosti na správním orgánu.
36. Žalobce měl zřízenou datovou schránku, správní orgán mu však do ní výzvu k zaplacení určené částky nezaslal. Zaslal ji prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Ze spisu nevyplývá, že by si žalobce zásilku převzal, resp. se s ní seznámil. I přesto správní orgán I. stupně považoval předmětnou výzvu za doručnou (a to uplynutím desetidenní fikce). Jak však vyplývá ze shora citované judikatury, fikce doručení do poštovní schránky nemůže nastat tehdy, pokud má adresát zřízenou datovou schránku (viz např. rozsudek ze dne 30. 11. 2016, č. j. 3 As 26/2016-45). Ze spisu přitom nelze dovodit ani to, že se žalobce s výzvou fakticky seznámil (rozsudky ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 31/2011-88, ze dne 10. 4. 2013, č. j. 4 As 6/2013-28, ze dne 30. 11. 2016, č. j. 3 As 26/2016-45).
37. Soud tedy z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou. Postup žalovaného, kdy výzvu k zaplacení určené částky doručoval žalobci nikoliv do datové schránky ale prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, je nezákonný, neboť je v rozporu s § 19 správního řádu.
38. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud proto uzavírá, že krajskému soudu nezbylo než žalobou napadené rozhodnutí bez jednání ve výroku I. rozsudku zrušit pro vady řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., neboť správní orgán I. stupně porušil zákonná ustanovení ohledně doručování, a podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán výše předestřenými právními názory. Žalovaný se také bude v dalším řízení zabývat otázkou, zda v situaci, kdy byla žalobci nesprávně doručena výzva k úhradě určené částky, nebyla odpovědnost žalobce za spáchaný přestupek promlčena.
39. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl v této věci plný úspěch, zaplatil soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. ledna 2020

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.